

РЕШЕНИЕ

№ 2682

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9840** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, вр. чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е след обезсилване на Решение № 930/14.02.2023 година, постановено по адм.д. № 10368/2022 година по описа на Административен съд – София-град с Решение № 9506/11.10.2023 година, постановено по к.адм.д. № 3838/2023 година по описа на Върховния административен съд на Република България.

Производството е образувано по жалбата на Б. В. Т. от [населено място], срещу Решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021 година на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план (ПУП)– изменение на плана за регулация и застрояване (ИПЗР) на м. „с. Кокаляне“, в частта за урегулирани поземлени имоти (УПИ) VIII-2091 и УПИ V-2089 от кв. 16.

Жалбоподателката твърди, че е собственик на имот УПИ VIII-2091. Твърди, че проектът не предвижда тротоар, дъждовен канал между о.т. 435 и о.т. 437 и не са свързани двата колектора за дъждовни води. Твърди, че линията на застрояване съседният имот, УПИ V-2089, не е по имотната граница. Твърди, че в съседния имот е налице незаконно строителство. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи нищожността на обжалваното решение. В условията на евентуалност – да го отмени. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разности. В писмени становища от 06.02.2023 година и 29.03.2024 година излага подробните си съображения.

Ответникът - Столичният общински съвет оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В писмени становища от 06.02.2023 година и 29.03.2024 година излага подробните си съображения.

Заинтересованата страна – В. Р. Д. от [населено място], чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. В писмено становище от 06.02.2024 година излага подробните си съображения и претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

С влязло в сила на 09.12.2022 година Определение № 9331/28.11.2022 година, постановено по адм.д. № 10368/2022 година по описа на Административен съд – София-град, е определен предмета на делото.

Съобщението за оспорването е публикувано в Държавен вестник, бр. 99/13.12.2022 година, като в срока по чл. 218, ал. 1 от ЗУТ не са постъпили искания за конституиране на други страни.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021 година на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за ПУП–ИПЗР на м. „с. Кокаляне“ и съседни вилни зони и план – схеми за мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура по чл. 108, ал. 2 от ЗУТ, район „П.“, на основание чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Решението е обнародвано в Държавен вестник, бр. 99 от 26.11.2021 година. Жалбата е подадена на 23.12.2021 година.

Жалбоподателката се легитимира като собственик на празно дворно място с площ от 505 кв.м., съставляващо УПИ VIII-152 от кв. 16 по плана на [населено място], местност „Кокаляне“, въз основа на Нотариален акт № 183, том XXIX, дело № 4935 от 22.10.1986 година. Имотът е нанесен в Кадастралната карта и регистър, одобрени със Заповед № РД-18-76/21.12.2010 година на Изпълнителния директор на Агенцията по Геодезия, картография и кадастър с идентификатор 37914.6843.2091.

Съдът намира, че производството в частта досежно УПИ V-2089 е недопустимо. С оспореното решение не е предвидена промяна в регулационната граница между двата имота, тя съвпада с кадастралната граница между имотите по Заповед № 18-9073/20.11.2015 година на началника на Службата по Геодезия, картография и кадастър – С., която е стабилен административен акт. С оспорената заповед не е налице промяна в застрояването на съседния имот, поради което жалбоподателката няма качеството на лице по чл. 131, ал. 2 от ЗУТ. Твърденията за наличието на незаконно строителство в съседния имот са неотнормирани към предмета на спора.

С оглед на горното производството в тази част следва да се прекрати.

Със Заповед № РД-09-50-734/16.09.2014 година на Главния архитект на Столична община е разрешено изработването на ПУП с териториален обхват м. „с. Кокаляне“. Заповедта е издадена по искането на Кмета на район „П.“ след приемане на Общия устройствен план на [населено място] и Кадастралната карта. Проектът е разгледан от Общинския експертен съвет по устройство на територията - т. 1 от допълнителните точки по Протокол № ЕС-Г-53/24.08.2021 година. Проектът е изпратен на Столичния общински съвет за одобряване.

От Заключение на Съдебно-техническата експертиза, прието от съда, като

обективно и компетентно дадено се установява, че действащият за територията план е одобрен със Заповед № 25/11.02.1967 година на Заместник председателя на Изпълнителния комитет на С. градски народен съвет и е приложен. Според него имотът на жалбоподателката е с номер VIII-152 от кв.16. Този ПУП не съдържа застроителен план. Вещото лице е посочило, че в територията е налице голямо застрояване, което не е предвидено по действащия план, не отговаря на нормативите към 1967 година, но отговаря на Общия устройствен план и ЗУТ. Вещото лице е посочило, че в оспореният план е предвидена улица, по-широка от 6 метра с възможност за изграждане на тротоар, който е прекъснат на места. Вещото лице е посочило, че пред имота на жалбоподателката не са предвидени канал и шахти, като разстоянието между двата клона на канализацията е около 40 метра. Оттичането на дъждовните води се разделя на две при най-високата точка на улицата и води до възможност за оттичане на дъждовните води. Вещото лице е посочило, че клонът пред имота на жалбоподателката е труден за реализация и че е необходимо изграждане на канавки за отводняване. Вещото лице е посочило, че е налице несъответствие между кадастрални и имотни граници само по отношение на съседния имот. Вещото лице е посочило, че населените места, предмет на регулацията се намират в източните склонове на планината В., като кв. 16 е стръмен терен и достъпът до сградите и местата за паркиране може да се организира със стълби и рампи. При огледа на място вещото лице е установило застроена територия, приложена улична и имотна регулация, асфалтова настилка, без пътен проект по [улица]до кръстовището с [улица]и временна настилка от чакъл до о.т. 30. Вещото лице е посочило, че незаконният строеж в УПИ V-152 е подпорна стена от северозапад и от север на имота, която навлиза в улицата и заема част от нея. С плана е нанесена регулационна граница, която съвпада с имотната граница по кадастралната карта, но не съвпада с регулационната граница по плана от 1967 година, като по този начин плана създава невярно графично изобразяване на регулацията на имотите. Вещото лице е посочило, че планът предвижда нискоетажно жилищно строителство в двата УПИ с височина за 3 етаж и 10 метра, за свободно и свързано застрояване с параметри – плътност 40%, К. - 1,3, озеленяване – 40 %. Линията на застрояване е на 3 м. от уличната регулация. Р. на място застрояване в УПИ V-2089 са две сгради МЖ и 2МЖ. 2МЖ е на 1,60 м. от уличната регулация, вместо допустимите 3 м. по чл. 26, ал. 1, т. 3 от ЗУТ. На място съществуват основи до цокъл на нанесената в кадастъра МЖ, върху които е изградена нова сграда, по-малка по размер от нанесената в кадастъра. Разстоянието между двете сгради е по-малко от 2 м., вместо 3 м., колкото е височината на едноетажната сграда. Разстоянието между МЖ и регулационната граница с УПИ VIII-152 е 2 м. вместо 3 м., освен ако сградата неправилно е нанесена като жилищна. Предвидената с линия на застрояване в УПИ VIII-2091 е на 3 м от уличната регулация. Не е предвидено допълващо застрояване, каквото са гаражите. Вещото лице е посочило, че плана отговаря на всички технически изисквания.

Решението е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия.

Производството е започнало по искането на Кмета на район „П.“ след приемане на Общия устройствен план на [населено място] и Кадастралната карта със Заповед № РД-09-50-734/16.09.2014 година на Главния архитект на Столична община.

Решението съдържа реквизитите по чл. 59 от АПК, има ясни мотиви и разпоредителна част. Фактическите мотиви са изложени в доклада към окончателния проект и в

протоколите от заседанията Общинския експертен съвет по устройство на територията, както и в актовете за възлагане и допускане на устройствената процедура.

Съгласно чл. 134, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 от ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, когато настъпят съществени промени в обществено-икономическите и устройствените условия, при които е бил съставен планът.

Съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ при изменение на кадастрален план или при одобряване или изменение на кадастрална карта в урегулирана територия имотните граници на поземлените имоти не съвпадат с регулационните или е установена непълнота или грешка в кадастралната карта, използвана като основа за изработване на подробен устройствен план.

Съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 134, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 от ЗУТ и чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, тъй като е налице промяна в предвиждането за строителство в регулираната територия, извършено е такова, приет е Общ устройствен план, приета е нова кадастрална карта през 2010 година.

Планът отговаря на техническите изисквания.

С оглед на горното съдът намира, че жалбата, като неоснователна следва да се отхвърли.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

На заинтересованата страна следва да се присъдят направените съдебно-деловодни разноски в размер на 750 лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Предвид горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 9840/2023 година в частта на жалбата на Б. В. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021 година на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация и застрояване на м. „с. Кокаляне“, в частта за урегулиран поземлен имот V-2089 от кв. 16.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 653 по Протокол 41 от 14.10.2021 година на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за подробен устройствен план – изменение на плана за регулация и застрояване на м. „с. Кокаляне“, в частта за урегулиран поземлен имот VIII-2091 от кв. 16.

ОСЪЖДА Б. В. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТИ НА Столичния общински съвет - С. сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Б. В. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] ДА ЗАПЛАТИ НА В. Р. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [улица], вх. А, ет. 5, ап. 13 сумата от 750 (седемстотин и петдесет) лева, представляваща съдебно-деловодни

разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в прекратителната част с частна жалба, а в останалата част - с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-мо дневен, респ. 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: